

det foreliggende Lovudkast, er det utvivlsomt, at den forrige Regjering har anseet det hørende under Rigsdagens grundlovmæssige Omraade at behandle Colonialsager; den Omstandighed, at den forrige Regjering har forelagt dette Lovudkast for Landstinget, er jo et tydeligt Beviis herpaa. Nu er vel det af den høitagtede Finantsminister givne Svar til den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) i mine Tanker ikke saa aldeles uforholdent, at man deraf kan see, om den nuværende Regjering deler den forrige Regjerings Anskuelse; men hører det under Rigsdagens Omraade at behandle Coloniallove, saa vilde det jo være et formeligt Forsättningsbrud, ikke at forelægge disse Coloniallove for Rigsdagen. Men, mine Herrer! Hs. Majestæt har i den allerhøieste Kundgjørelse, som er bleven os meddeelt, sagt, at Han ubrødelig vil holde over Grundloven, og derpaa ville vi vistnok Alle kunne stole. — Naar en af de ærede Forslagsstillere (Kierkegaard) har yttret, at man dog skulde vedtage de Vædringsforslag, han har været med at stille, fordi Rigsdagen derved tilkjendegav, at den var berettiget til at behandle denne Sag, da maa jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at man ogsaa, ved at forkaste Loven, giver tilkjende, at man er berettiget til at behandle Sagen; og naar en anden af de ærede Forslagsstillere (Bjerring) har meent, at man burde gaae ind paa nærværende Vædringsforslag og paa at faae Loven saaledes forandret, fordi det var muligt — det forekommer mig, at han endogsaa sagde, at det var temmelig vist —, at man ikke oftere vilde faae denne Sag at behandle, saa vil han altsaa have, at Loven skal vedtages af Mistillid til Regjeringen; men det er dog en egen Naade, forekommer det mig, at vise sin Mistillid til Regjeringen paa, ved at vedtage en af Regjeringen forelagt Lov, selv om man finder, at den ikke ganske svarer til Colonialernes Tarv eller er stemmende med Befolkningens Ønsker.

Dahl: Efter Anmodning af min ærede Nabo, den ærede Ole Landstingsmand for 9de Kreds (Bjerring) skal jeg bemærke, at det, som den ærede Landstingsmand, der selv talte, tillægger ham, at han skal have sagt, troer

han ikke at have sagt, og Tidenden vil, som han formener, vise det Rigtige i hans Paa-stand. Han forudsætter derfor, at det er en reen Misforstaaelse fra den ærede Landstingsmands Side. Jeg gjør denne Bemærkning, fordi min Nabo ikke oftere har kunnet tage Ordet.

Kierkegaard: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede havt Ordet to Gange, men jeg antager ikke, at Thinget vil nægte sit Samtykke til, at det atter gives ham (Nei!). Den ærede Landstingsmand har Ordet.

Kierkegaard: Med Hensyn til hvad den næstsidste Taler bemærkede, at vi her ogsaa kunde have vor Berettigelse til at behandle Colonialsagen ved at forkaste Loven, ønskede jeg kun for mit Vedkommende at udtale, at dette ikke synes at forholde sig saaledes. Det vilde da meget mere synes, at vi nu gik ind paa — idetmindste kunde en saadan Handling ogsaa forklæres saaledes, — den Betragtning, og at vi underkastede os denne Betragtning, at der efter en rigtig Fortolkning af det berørte Document af 28de Januar maatte ventes, indtil et Finantsministerium for hele Riget og en Forsamling for hele Riget kunde enes om denne Deel af det, som siges at skulle gaae over til de fælles Anliggender.

Orst: Jeg troer at burde udtale, at de ærede Medlemmer af Thinget, som i Forening med mig have stillet disse Vædringsforslag, ikke ere gaaede ud enten fra Tillid eller Mistillid til Regjeringen, men kun have havt Colonialernes Tarv for Øie. Det Lovforslag, vi her forhandle, har været forelagt et Raad af 10 folkekaarne Mænd paa de vestindiske Øer, og under Forhandlingerne i dette Raad er der, saavidt os bekjendt, fra ingen Side fremkommet eller udtalt det Ønske, at Colonialraadet maatte blive tvedeelt. Naar vi altsaa have stillet det under Nr. 2 foreliggende Vædringsforslag, er det en Imødekommen mod de Anskuelse, som her i Thinget ere blevne udtalte, idet vi have havt for Øie, at, om der muligens i Colonierne skulde findes et levende Ønske om en saadan Tvedeling, dette da skulde kunne realiseres, uden at det derfor skulde være nødvendigt at udsætte Vedtagelsen af nærværende